XXXVII. RIGVEDA IV. 42.

ममं द्विता राष्ट्रं ख्वियंस्य विश्वायोविश्वं ख्रमृता यथा नः।
कर्तुं सचन्ते वर्रणस्य देवा राजामि कृष्टेर्रपमस्य ववेः॥१॥
छहं राजा वर्रणो मह्यं तान्यंसुर्याणि प्रथमा धारयना।
कर्तुं सचन्ते वर्रणस्य देवा राजामि कृष्टेर्रपमस्य ववेः॥२॥
क्रिं सचन्ते वर्रणस्ते महिन्वोवी गंभी रे रजसी सुमेके।
त्वष्टें विश्वा भुवंनानि विद्वान्समैरयं रोदंसी धारयं च॥३॥
छहमपो स्रंपिन्वमुद्धमाणा धारयं दिवं सदंन ऋतस्यं।
ऋतेनं पुत्रो ऋदितेर्ऋतावोत विधातुं प्रथयद्वि भूमं॥४॥
मां नरः स्वश्वा वाजयंन्तो मां वृताः समरंणे हवन्ते।
कृणोम्याजिं मघवाहमिन्द्र इयंिम रेणुमिभूत्योजाः॥५॥
छहं ता विश्वा चकरं निक्षा देवं सही वरते अप्रतीतम्।
यन्मा सोमासो ममद्यद्वक्योभे भयेते रजसी अपारे॥६॥
विद्रष्टे विश्वा भुवंनानि तस्य ता प्र बंवीषि वर्रणाय वेधः।
तं वृत्वाणि शृण्विषे जघन्वान्तं वृताँ स्रंरिणा इन्द्र सिन्धून॥९॥

XXXVIII. RIGVEDA IV. 52.

गित्र षा मूनग्री जनी ब्युच्छन्ती परि स्वसुंः । दिवो अंदिशे दुहिता ॥१॥ अश्वेव चित्रारुषी माता गर्वामृतावंरी । सखाभूद्श्विनोरुषाः ॥२॥ जुत सखास्यश्विनोरुत माता गर्वामित ।